Dosarul nr.2-256/2024 2-24050543-38-2-08052024

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

09 august 2024 or.Telenești

Judecătoria Orhei (sediul Telenești)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe Popa

Grefier Ghenadie Poperecinîi

Cu participarea reclamantei *****

Reprezentantul părătului, avocatul Ilie Rabei

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea depusă de ***** împotriva lui ***** intervenient accesoriu STAS Telenești, privind desfacererea căsătoriei, determinarea domiciliului a copilului minor, încasarea pendsiei pentru întreținerea copilului minor, recunoașterea drept bun imobil personal a imobilului și partajarea averii commune în devălmășie, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la process:

La 07 mai 2024 ***** s-a adresat la Judecătoria Orhei sediul Telenești cu cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** privind desfacerea căsătorie, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 1/4 din venitul lunar, recunoașterea drept bun personal a imobilului și partajarea averii commune.

În motivarea acțiunii reclamanta ***** a invocat, că încheiat căsătorie cu cet.***** la data de 12.08.2008, eveniment înregistrat și trecut în registurul actelor de stare civilă sub nr.324 la 12.08.2008 de către Oficiul Stării civile sectorul Centru municipiul Chișinău. Pentru ambii aceasta a fost a doua căsătorie. Ea avea deja un fiu din căsătoria anterioară-***** și pîrîtul avea un fiu din prima căsătorie-*****. Fiul lui nu a locuit nicoiodată cu ei. Din relațiile de căsătorie s-a născut

copilul comun ***** De la un timp din cauza neînțelegerilor din data de 21 septembrie 2020 ei locuesc separat. Mai declară reclamanta că ea deține în proprietate casa cu nr.34 ***** fiind procurată exclusiv din banii ei, obținuți din vînzarea apartamentului ***** care i-a aparținut cu drept de proprietate. Conform contractului de vînzare-cumpărare din 06.10.2016, ea a procurat imobilul amplasat în ***** cu numărul cadastral 8901223069, pentru acest bun ea a achitat suma de 113 603,00 lei, bani proveniți din vînzarea apartamentului ***** nr.cadastral 0100101.128.01.044, care a fost vîndut la prețul de 244 320 lei. La fel mai menționează reclamanta că pîrîtul lucrează șofer de cursă lungă, dar că acasă tot timpul aducea puțini bani, care nu erau suficienți pentru întreținerea copilului comun. Pîrîtul a devenit violent, chiar a și a aplicat violența fizică în privința sa. Mai solicit reclamanta de a recunoaște drept bun imobil personal a imobilului procurat din ***** și partagarea averii commune a soților.

În ședința de judecată reclamanta ***** a susținut integral acțiunea depusă și a solicitat admitere acesteia.

Pârâtul ***** în ședința de judecată a recunoscut partial acțiunea reclamantei și instanțe de judecată a declarat că este deacord cu desfacerea căsătoriei determinarea domiciliului a copilului minor***** cu mama și încasarea din contul său a ¼ din toate formele de venituri ale sale, iar referitor la bunul imobil casa de locuit din ***** pîrîtul a declarant că după încheierea căsătoriei cu reclamanta ***** au început să locuiască în or.Chișinău în apartamentul care îi aparținea reclamantei, dar care era într-o situație ce necesita reparație, atunci împreună cu reclamanta au luat un credit bancar în mărime de 200 000 (două sute mii) lei pentru un termen de 20 ani, care au fost investiți în apartamentul dat. Deși creditul a fost contractat pe numele soției, din considerentul că el pleca peste hotare activînd ca șofer de curse lugi, ratele acestui credit erau achitate de el, ori salariu mic al reclamantei nu-i permiteau achitarea ratelor. În anul 2016, deoarece apartamentul dat era prea mic pentru a locui în el o familie cu doi copii, dintre care unul cu dezabilități, au procurat o casă în or.Telenești, pentru a crea condiții optime pentru creșterea și educația copiilor. Astfel reclamanta ***** a vîndut apartamentul ce-i aparținea, însă banii obținuți din realizarea acestui apartament s-au folosit în mare parte pentru acoperirea înaintea termenului a creditului contractat, ori ratele pe care le-a achitat pînă la acel moment acopereau în mare parte doar procentul creditului, iar corpul de bază a creditului a rămas neachitat. Mai menționează pîrîtul că imobilul din *****a fost procurat din economiile familiei comune. După ce au procurat acest imobil au fost nevoiți să împrumute de

la prieteni și rude mai multe sume de bani pentru reparația capitală a acestei case și mobilarea ei. Mai declară pîrîtul că reclamanta după nașterea copilululi comun Stratulat Timur anul 2012 și pînă în anul 2021 nu a fost angajată în cîmpul muncii, iar în această perioadă familia a fost întreținută din veniturile obținute de el. Din care considerente solicit a atribui fiecărui părți a cite ½ din imobil.

Reprezentantul pîrîtului avocatul Ilie Rabei în ședința de judecată a susținut declarațiile pîrîtului și a mai solicitat de a nu lua în considerație declarațiile martorilor *****și ***** or conform art.210-211 Cod Civil nu a fost respectată forma scrisă a contractului, astfel solicită a fi admisă cererea reclamantei parțial.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind părțile din proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de reclamanta ***** către pârâtul ***** privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere copilului minor, recunoașterea drept bun personal a imobilului și partajarea averii comune din următoarele considerente:

În conformitate cu art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

În conformitate cu dispozițiile art.118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (…) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

La caz, în corespundere cu art.122 Cod de procedură civilă, (1) Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. (3) Se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acțiuni ilegale. (4) Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanții la proces până la data stabilită de judecător, cu excepția cazurilor prevăzute la art.204 şi art.372 alin.(1).

Articolul 130 Cod de procedură civilă, prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Conform prevederilor art.37 alin.(3) Codul familiei, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

Reieșind din materialele cauzei instanța atestă că la 12 august 2008, reclamanta ***** și pârâtul ***** au încheiat căsătoria, trecută în registrul actelor de stare civilă nr.580, la OSC sectorul Centru municipiul Chișinău.

În ședința de judecată s-a constatat faptul ca relațiile de familie sunt afectate, părțile nu duc o viața comună, locuiesc separat, circumstanțe, de altfel, incompatibile cu principiile de bază pe care se întemeiază relațiile de familie.

Din considerentele menționate instanța de judecată ajunge la concluzia că conviețuirea soților şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile, din care motive căsătoria urmează a fi desfăcută.

Privitor la pretenția reclamantei ***** stabilirii domiciliului a copilului minor, instanța reține următoarele:

Conform art.63 Codul familiei, (1) În cazul cînd părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. (2) Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care

părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) (3) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi. (4) În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuiește permanent.

Instanța de judecată remarcă că în cazul când lipsește acordul la stabilirea determinării domiciliului copiilor minori, se stabilește de către instanța judecătorească, ținându-se cont de interesele și opinia copilului (dacă acesta a atins vârsta de 14 ani).

În acest registru de idei, instanța de judecată va lua în considerare atașamentul copiilor față de fiecare dintre părinți, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului.

La determinarea domiciliului copiilor minor, instanța a solicitat și avizul autorității tutelare în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți.

În același timp, principiul priorității intereselor copilului, precum și caracterul său central în raport cu orice decizie privitoare la copil a fost expres consacrat în Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, semnată la New York la 20 noiembrie 1989.

Conform art.9 alin.(1) din Convenția vizată, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului.

Față de aceste considerente, instanța constată că domiciliul copilului minor***** urmează să fie stabilit reieșind din interesul superior al copilului, care

are importanță primordială în raport cu drepturile și interesele părinților ***** și *****.

În acest sens, instanța ține să menționeze că conform avizului Structura Teritorială de Asistență Socială Telenești, din 05 iunie 2024, la stabilirea locului de trai a copilului minor***** se atestă că „tata ***** locuiește separat de familie”.

Pentru aceste considerente, Structura Teritorială de Asistență Socială Telenești, a considerat oportun de a stabili locul de trai al copilului minor***** cu mama *****.

Instanța de judecată reținând vârsta copilului particularitățile fiziologice și psihologice ale copilului minor la vârsta respectivă, atașamentul copilului în privința mamei cu care locuește la domiciliul mamei din ***** precum şi lipsa tatălui în familie în legătură cu separarea acestuia de familie, denotă atașamentul copilului minor mai mare față de mama în comparație cu tatăl, în consecință, este oportun și necesar de a stabili domiciliul copilului minor cu mama *****, ce reprezintă interesul superior al copilului.

În contextul celor enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia că cerința reclamantei ***** este întemeiată și urmează a fi admisă, urmând să stabilească domiciliul copilului minor***** cu mama *****.

Privitor la pretenția reclamantei ***** privind încasarea pensiei de întreținere copilululi minor, instanța reține următoarele.

Conform art.60 Codul familiei, părinții sunt obligați să-şi educe şi să-şi întreţină copii minori, părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

Din conținutul art.3 alin.(1) din Convenţia internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, rezultă că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

În speță, soluționând problema încasării pensiei de întreținere, instanța de judecată are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal, și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Instanța reține că conform dispozițiilor art.74 alin.(1)-(3) Codul familiei, ambii părinți sunt obligați să-şi întreţină copii minori. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină în baza unui contract încheiat între părinți sau între părinți şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipsește un atare contract şi părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinți, a tutorelui copilului sau a autorității tutelare.

Conform cu art.75 alin. (1) Codul familiei pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinților în mărime de ¼ – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. Cuantumul cotelor stabilite la alin. (1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

Conform art.76 Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. Cuantumul sumei băneşti fixe încasate se determină de instanţa judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Referitor la pretenția reclamantei ***** privind recunoașterea drept bun personal a imobilului și partajarea averii commune, instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant. În ședința de judecată s-a constata că la 12 august 2008 a fost înregistrată căsătoria între ***** și *****, iar la 22.07.2012 s-a născut fiul ***** Potrivit certificatului eliberat de către Agenția relații Funciare și Cadastru la data de 17.10.2016 ***** și ***** au fost înscriși proprietari ai imobilului cu numărul cadastral 8901223.069, 8901223.069.01 și 8901223.69.02.

În conformitate cu art. 344 alin. (1) şi (2) Codul civil (în vigoare până la modificările din 01.03.2019) proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulţi titulari. Proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic. Potrivit art. 345 alin. (2) şi (3) Codul civil, dacă bunul este comun, proprietatea pe cote părţi se prezumă până la proba contrară. Coproprietarii devălmaşi pot atribui bunurilor comune regimul proprietăţii comune pe cote-părţi. În conformitate cu art. 346 Codul civil, fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părţi ideale din bunul comun. Cotele-părţi sînt prezumate a fi egale pînă la probă contrară. Dacă bunul a fost dobândit printr-un act juridic, nu se va putea face probă contrară decît prin înscrisuri. Coproprietarul care a făcut din contul său, cu acordul celorlalţi coproprietari, bunului comun îmbunătăţiri inseparabile are dreptul să ceară modificarea respectivă a cotelor-părţi sau compensarea cheltuielilor.

Conform art. 366 alin. (2) şi (3) Codul civil, în cazul în care dreptul de proprietate aparţine concomitent mai multor persoane fară ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părţi din bunul comun, proprietatea este comună în devălmăşie. Proprietăţii comune în devălmăşie se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părţi dacă prezenta secţiune nu prevede altfel.

Potrivit art. 370 Cod civil, partajul bunului proprietate comună în devălmăşie între coproprietarii devălmaşi se va face proporţional aportului fiecăruia la dobîndirea bunului. Pînă la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmaşi este prezumat a fi egal. Prevederi identice celor specificate la alineatele anterioare se regăsesc și la art. 543- 544, 567 al noului cod civil. În speță, instanța constată că nu sunt delimitate cotele părți ale coproprietarilor din imobilul supus partajării, fiind în prezența unei proprietăți comune în devălmășie a lui ***** și *****. Pentru a decide asupra chestiunii referitoare la cuantumul cotelor părți ale proprietarilor ***** și ***** în bunul imobil– casa locativă din ***** instanța de judecată a luat în calcul aspectele ce succed.

Din conținutul art. 370 Cod civil, coroborat cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, se deduce că până la o probă contrarie aportul coproprietarilor devălmași în dobândirea bunului comun este prezumat a fi egal. În acest sens, instanța de judecată reține că bunul imobil casa de locuit din ***** a fost dobândită în timpul căsătoriei dintre ***** și ***** Costul casei procurate din

***** a constituit suma de 113 603 lei, fapt confirmat prin copia contractului de vânzare cumpărare din 06.10.2016 (f.d. 16).

Instanței de judecată nu i-au fost prezentate careva probe care să demonstreze că cineva din părți ar fi realizat achitarea unei sume ce depășește cuantumul a 50% din 113 603 lei, la procurarea respectivei case, or aceștia se aflau în căsătorie. În acest sens, instanța de judecată nu a putut reține argumentul reclamantei precum că a luat împrumut de la cet.*****pentru plata casei, la fel reclamanta n-a putut dovedi faptul prin inscrisuri că s-au luat material de la magazinul lui Cotiujanu Vasile, or proba scrisă cerută de legislație lipsește.

Reeșind din cele menționate mai sus instanța nu poate reține argumentul lui ***** referitor la faptul că ***** nu poate pretinde la ½ din imobilul cu numărul cadastral 8901223.069 situat în *****. Potrivit art. 123 alin.(6) Cod procedură civilă, faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat. Astfel potrivit art. 372 alin. (3) Cod civil, bunurile fiecăruia dintre soţi pot fi declarate proprietate a lor comună în devălmăşie dacă se constată că în timpul căsătoriei s-au făcut din mijloacele lor comune investiţii care au sporit simţitor valoarea acestor bunuri, iar conform art. 23 Codul familie, bunurile ce aparţin fiecăruia dintre soţi pot fi recunoscute de instanţa judecătorească proprietate în devălmăşie a acestora dacă se va stabili că, în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor comune ale soţilor sau al mijloacelor unuia dintre soţi ori în urma muncii numai a unuia dintre soţi, valoarea acestor bunuri a sporit simţitor (reparaţie capitală, reconstrucţie, reutilare, reamenajare etc.). Conform art.25 Codul familiei, împărțirea proprietății în devălmășie a soților poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi. Conform art.26 alin. (2, 3) Codul familiei, Instanţa judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părţi în proprietatea în devălmășie a soților, ţinînd cont de interesele unuia dintre soţi şi/sau de interesele copiilor minori. La împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor, datoriile comune se împart între ei proporţional cotelor-părţi ce le-au fost repartizate. Or, în corespundere cu dispozițiile art.118 alin. (1),(3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art.1 din Protocolul 1 al CEDO, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional. Conform art.46 din Constituţia Republicii Moldova, dreptul la proprietate privată, precum şi creanţele asupra statului sînt garantate. Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreapta şi prealabila despăgubire. Averea dobîndită licit nu poate fi confiscată, caracterul licit al dobîndirii se prezumă. De asemenea la determinarea cotelor părți din proprietatea comună instanța va ține cont și de faptul că pe tot parcursul examinării cauzei părțile litigante au obiectat asupra înscrisurilor prezentate ce reprezintă cuantumul aportului fiecăruia din soți la procurarea imobilului din ***** prin urmare, fiecare dintre ei trebuie să dețină cota sa parte ideală din dreptul de proprietate, deoarece nu s-a putut stabili cu certitudine aportul concret al fiecăruia în vederea stabilirii cu certitudine a cotelor-părţi. Din cumulul probator anexate la materiale cauzei, instanța consideră oportun a determină după ***** și ***** câte ½ cotă-parte ideală din bunul imobil casa de locuit din ***** în rest pretențiile privind modul de partajare a bunrilor comune, urmează a fi respinse din lipsă de probe, or părțile nu au prezentat lista bunurilor supuse spre partajare.

În conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R ĂȘ T E:

Se admite parţial cererea de chemare în judecată a reclamantului ***** împotriva lui *****, interveniet accesoriu STAS Telenești, privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului a copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, recunoașterea drept bun personal a imobilului și partajarea averii comune în devălmășie.

Se desface căsătoria înrejistrată între ***** (a.n.*****, c/p *****, domiciliată în or*****) şi ***** (a.n.*****, domiciliat or.***** înrejistrată la data de 12.08.2008 de către OSC sec.Centru mun.Chișinău, sub numărul de înregistrare nr.324.

La momentul eliberării certificatului de divorţ de încasat de la ambele părţi a cîte 500% din unitatea convenţională taxa de stat în folosul statului.

A încasa de la ***** în benificiul lui ***** pensie pentru întreţinerea copilului minor:*****, în mărime de ¼ din toate formele de venituri ale lui ***** începînd cu data adresării 07.05.2024 şi pînă la atingerea majoratului.

A încasa de la ***** în folosul statului taxa de stat în mărime de 250,00 (două sute cincizeci,00) lei.

A determina domiciliu a copilului minor:***** cu mama *****.

Se atribuie lui ***** ½ din averea în devălmășie a soților din bunul imobilul amplasat în ***** cu numărul cadastral 8901223069.01.02.

Se atribuie lui ***** ½ din averea comună în devălmășie a soților din bunul imobilul amplasat în ***** cu numărul cadastral 8901223069.01.02.

Se încasează de la ***** taxa de stat în folosul statului în mărime de 150,00 lei, în rest acțiunea se respinge din lipsa de probe.

Hotărîria poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți în decurs de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Orhei sediul Teleneşti.

Preşedinte de şedinţă, judecătorul Gheorghe Popa